

பூரணமான ஒரு திட்டம் -

எனவே நடந்தது என்ன?

(10:14-21)

எப்போதாவது நீங்கள் ஒரு திட்டத்தை - பூரணமானதாகக் காணப்பட்ட ஒரு திட்டத்தை - ஏற்படுத்தி ஆனால் அந்தத் திட்டம் செயல்படுத்த முடியாமல் போனதுண்டா? ஒருவேளை நீங்கள் அதற்குத் தேவையான பொருட்களைப் பெற இயலாது போயிருக்கலாம். ஒருவேளை நீங்கள் மற்றவர்கள் உதவி செய்வார்கள் என்று எண்ணியிருக்கலாம், ஆனால் அவர்கள் தங்கள் பங்கை நிறைவேற்றாது இருந்திருக்கலாம். ஒருவேளை நீங்கள் திட்டமிட்டிருந்தவற்றை உங்களால் செய்ய இயலாது என்று கண்டறிந்திருக்கலாம். நான் எப்போதுமே திட்டமிடுபவனாக இருந்திருக்கிறேன்; ஆனால் ஏதோ சில காரணத்தினால், எனது தொடக்கத் திட்டம் (திட்டம் அ) செயல்பட இயலாதுபோனதை நான் அடிக்கடி கண்டிருக்கிறேன். பின்பு நான் திட்டம் ஆ, இ, அல்லது ஈ என்பதன் உதவியை நாடவேண்டியவனாக இருந்திருக்கிறேன்.

இதுவரையில் நமது படிப்பில், நாம் விசுவாசத்தின் அடிப்படையில் நீதிமானாக்கப்படுதலைப் பவுல் திரும்பத் திரும்ப வலியுறுத்தியுள்ளதைக் கண்டிருக்கிறோம் - ஆனால் விசுவாசத்தைக் கொண்டுவரும் நிகழ்வுகளின் வரிசைமுறை என்ன? ரோமர் 10ன் கடைசிப் பகுதியில், பவுல் மக்களின் இருதயங்களில் விசுவாசத்தை உண்டாக்குவதற்குத் தேவனுடைய திட்டத்தை வரைகுறிப்பிட்டார். அது தேவனுடைய திட்டமாக இருப்பதால், அவசியமாகவே அது பூரணமான ஒரு திட்டமாக இருக்கிறது. அது ஒரு கேள்வியை எழுப்புகிறது: அந்தத் திட்டம் பூரணமானதென்றால், அதை ஒவ்வொருவரும் விசுவாசியாமற் போனது ஏன்? அந்தத் திட்டம் மனிதக்கூறு ஒன்றை உள்ளடக்கியிருக்கிறது என்பதே இந்தக் கேள்விக்கு பதிலாக உள்ளது. தேவனுடைய திட்டம் பூரணமானதுதான், ஆனால் அதை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி எவரொருவரையும் தேவன் வற்புறுத்துவதில்லை. மக்கள் அதைப் புறக்கணிக்க முடியும் மற்றும் அவ்வாறும் செய்கின்றனர்.

நமது வேதபாட வசனப்பகுதியில், பவுல் தேவனுடைய திட்டத்தை யூதர்கள் புறக்கணித்ததைப் பற்றி குறிப்பாகக் கலந்துரையாடினார். இருப்பினும், நாம் இவ்வசனப்பகுதியைப் படிக்கையில், இஸ்ரவேல் மக்களுடன் மாத்திரம் நமது சிந்தனையைச் சுருக்கிக் கொள்ளக்கூடாது. இவ்வசனங்களில் நம் எல்லாருக்கும் பாடங்கள் உள்ளன.

தேவன் ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டிருக்கிறார்

(10:14-17)

ஒரு பூரணமான திட்டம் (வசனங்கள் 14-17)

ரோமர் 10ன் முந்திய பகுதி பின்வரும் கூற்றுடன் முடிந்தது: “யூதனென்றும்

கிரேக்கனென்றும் வித்தியாசமே இல்லை; எல்லாருக்குங் கர்த்தரானவர் தம்மைத் தொழுதுகொள்ளுகிற யாவருக்கும் ஐசுவரியசம்பன்னராயிருக்கிறார். ஆதலால் கர்த்தருடைய நாமத்தைத் தொழுதுகொள்ளுகிற எவனும் இரட்சிக்கப்படுவான்” (வசனங்கள் 12, 13). “கர்த்தருடைய நாமத்தைத் தொழுதுகொள்ளுதலுக்கான” அவசியத்திலிருந்து தொடங்கி, பவுல் தேவனால் தொடங்கிவைக்கப்பட்ட ஒரு வரிசைமுறையை - தலைகீழாக - வரைகுறிப்பிட்டார்: “அவரை விசுவாசி யாதவர்கள் எப்படி அவரைத் தொழுதுகொள்ளுவார்கள்? அவரைக்குறித்துக் கேள்விப்பட்டாவதவர்கள் எப்படி விசுவாசிப்பார்கள்? பிரசங்கிக்கிறவன் இல்லா விட்டால் எப்படிக்கேள்விப்படுவார்கள்? அனுப்பப்படாவிட்டால் எப்படிப் பிரசங்கிப்பார்கள்?” (வசனங்கள் 14, 15அ). இந்தக் கேள்விகள் ஒவ்வொன்றிற்கும் “அவர்களால் முடியாது” என்பதே மறைமுகமான பதிலாக உள்ளது. பவுல் தமது கேள்விகளின் வரிசையைப் பின்வரும் வார்த்தைகளைக் கொண்டு தொடர்ந்தார்:

“சமாதானத்தைக்கூறி, நற்காரியங்களைச் சவிசேஷமாய் அறிவிக்கிறவர் களுடைய பாதங்கள் எவ்வளவு அழகானவைகள் என்று எழுதியிருக்கிறதே. ஆனாலும் சவிசேஷத்துக்கு எல்லாரும் கீழ்ப்படியவில்லை!”

அதைக்குறித்து ஏசாயா: “கர்த்தாவே, எங்கள் மூலமாய்க் கேள்விப் பட்டதை விசுவாசித்தவன் யார் என்று சொல்லுகிறான்?” ஆதலால் விசுவாசம் கேள்வியினாலே வரும், கேள்வி தேவனுடைய வசனத்தினாலே வரும் (வசனங்கள் 15ஆ-17).

ரோமர் 10:14-17ல், நாம் மனிதகுலத்தை இரட்சிப்பதற்குத் தேவனுடைய திட்டத்தின் அடிப்படைக்கூறுகளைக் கண்டறிகிறோம். அந்தத் திட்டம் கேட்டுக்கொள்வது என்ன என்பதைக் கண்ணோக்க, நாம் சில கணங்களை எடுத்துக்கொள்வோம். நமது வரைகுறிப்பில், நாம் 14 மற்றும் 15ம் வசனங்களை அடிப்படையாகப் பயன்படுத்துவோம், ஆனால், நாம் கேட்டுக்கொள்ளப்படுபவற்றை வரிசைமுறையில் இடுவதற்காக வேதபாட வசனத்தின் அமைவைத் தலைகீழாகத் திருப்புவோம்.

(1) தேவனுடைய திட்டம் ஒரு தெய்வீக ஆணையுடன் தொடங்குகிறது. 15ம் வசனத்தில் நாம், “அனுப்பப்படாவிட்டால் எப்படிப் பிரசங்கிப்பார்கள்?” (என்னால் வலியுறுத்தப்படுகிறது) என்று வாசிக்கிறோம். ஊழிய முயற்சிகள் தொடர்பாக நாம் இந்தக் கேள்வியை அடிக்கடி பயன்படுத்துகிறோம்: “[குறிப்பிட்ட ஒரு நாட்டில்] அவர்கள் [நம்மால்] அனுப்பப்படாவிட்டால் எப்படி அவர்கள் பிரசங்கிப்பார்கள்?” இது ஒரு மதிப்புமிக்க மற்றும் முக்கியமான கேள்வியாக உள்ளது, ஆனால் அது பவுல் கேட்ட கேள்வியின் முதன்மை வலியுறுத்தமாக இருப்பதில்லை. தேவன் ஒவ்வொரு அளிப்பையும் ஏற்படுத்தி யிருந்தபடியால் யூதர்கள் சாக்குப்போக்குச் சொல்லக்கூடாதிருந்தனர் என்பதை அவர் வலியுறுத்தினார். சந்தர்ப்பப்பொருளில், இந்தக் கேள்வியின் அர்த்தம் “அவர்கள் தேவனால் அனுப்பப்படாதவர்களாயிருந்தால் - அவர்கள் ஒரு தெய்வீக ஆணையைப் பெறாதவர்களாயிருந்தால் - அவர்கள் எப்படிப் பிரசங்கிப் பார்கள்?” என்பதாகவே இருந்தது.

“அனுப்ப” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள வார்த்தையானது, “அனுப்பப் பட” என்று அர்த்தப்படுகிற *apostello* என்ற வார்த்தையிலிருந்து வருகிறது (*apo* என்றால் “இருந்து” என்று அர்த்தமாகிறது).¹ *Apostello* என்பது, “அனுப்பப்பட்ட ஒருவர்” என்று அர்த்தப்படுகிற, “அப்போஸ்தலர்” என்ற வார்த்தையின் வினைச்சொல் வடிவமாக உள்ளது. பவுலும் மற்ற அப்போஸ்தலர்களும், சென்று

சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிக்கும்படி ஒரு விசேஷ ஆணையைக் கர்த்தரிடத்திலிருந்து பெற்றுக்கொண்டிருந்தனர், ஆனால் apostello என்பது அந்த ஒருசில மனிதர்களுடன் மட்டுப்படுத்தப்பட்டிருப்பதில்லை. நீங்களும் நானும் கூட சென்று போதிக்கவும் பிரசங்கிக்கவும் ஒரு தெய்வீக ஆணையைக் கொண்டிருக்கிறோம். அது ஒரு தரிசனம் அல்லது “ஒரு அமைதியான சிறு குரல்” (1 இராஜாக்கள் 19:12) மூலமாக வருவதில்லை; மாறாக, நாம் அதை எழுத்தில் கொண்டிருக்கிறோம்:

அப்பொழுது இயேசு சமீபத்தில் வந்து, அவர்களை நோக்கி: வானத்திலும் பூமியிலும் சகல அதிகாரமும் எனக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால், நீங்கள் புறப்பட்டுப்போய், சகல ஜாதிகளையும் சீஷராக்கி, பிதா குமாரன் பரிசுத்த ஆவியின் நாமத்திலே அவர்களுக்கு ஞானஸ்நானங்கொடுத்து, நான் உங்களுக்குக் கட்டளையிட்டயாவையும் அவர்கள் கைக்கொள்ளும்படி அவர்களுக்கு உபதேசம்பண்ணுங்கள். இதோ, உலகத்தின் முடிவுபரியந்தம் சகல நாட்களிலும் நான் உங்களுடனே கூட இருக்கிறேன் என்றார் (மத்தேயு 28:18-20).

இழந்துபோகப்பட்டிருப்பவர்களுடன் நாம் சுவிசேஷத்தைப் பகிர்ந்துகொள்ளு கையில், கர்த்தர் தாமே அளிக்கும் பின்பலம் மற்றும் அதிகாரத்துடன் நாம் அதைச் செய்கிறோம்.

(2) சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கித்தல் என்பது தேவனுடைய திட்டத்தின் அடுத்த கூறாக உள்ளது. நமது வேதபாட வசனத்தில் பின்னிருந்து முன்னாகக் கடந்து செல்லுகையில், நாம் [அடுத்ததாக] “பிரசங்கிக்கிறவன் இல்லாவிட்டால் எப்படிக் கேள்விப்படுவார்கள்?” என்று வாசிக்கிறோம் (ரோமர் 10:14இ); என்னால் வலியுறுத்தப்படுகிறது). இது புதிய ஏற்பாட்டில் பிரசங்கித்தலின் முக்கியத்துவத்தை அடிக் கோடிடுகிற வசனப்பகுதிகளில் ஒன்றாக உள்ளது (காண்க 1 கொரிந்தியர் 1:21). தீமோத்தேயுவுக்குப் பவல் பின்வருமாறு கூறினார்,

நான் தேவனுக்கு முன்பாகவும், உயிரோடிருக்கிறவர்களையும் மரித்தவர்களையும் நியாயந்தீர்க்கப்போகிற கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவுக்கு முன்பாகவும், அவருடைய பிரசன்னமாகுதலையும் அவருடைய ராஜ்யத்தையும் சாட்சியாக வைத்துக் கட்டளையிடுகிறதாவது: சமயம் வாய்த்தாலும் வாய்க்காவிட்டாலும் ஜாக்கிரதையாய்த் திருவசனத்தைப் பிரசங்கம்பண்ணு; எல்லா நீடிய சாந்தத்தோடும் உபதேசத்தோடும் கண்டனம்பண்ணி, கடிந்துகொண்டு, புத்திசொல்லு (2 தீமோத்தேயு 4:1, 2; என்னால் வலியுறுத்தப்படுகிறது).

இருப்பினும், ரோமர் 10:14ல் “பிரசங்கிக்கிறவன்” என்று மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ள கிரேக்க வார்த்தை, ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் அல்லது மற்ற வேளைகளில் பிரசங்கமேடையில் நிற்கும் மனிதருடன் மாத்திரம் எல்லைக்கு உட்படுத்தப்பட்டு இருப்பதில்லை என்பதை, நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். “பறைசாற்றுபவராயிருத்தல்” என்று அர்த்தப்படுகிற kerusso என்பதே இவ்வார்த்தையாக உள்ளது.² “பறைசாற்றுபவர்” என்பதன் அடிப்படை அர்த்தமானது “அனுப்புதல்” என்பதன் கருத்துடன் நெருக்கமாகப் பிணைக்கப்பட்டுள்ளது. முதல் நூற்றாண்டில் பறைசாற்றுபவர் அதிகாரத்திலுள்ள ஒருவரால் ஒரு செய்தி தரப்பட்டு, அந்தச் செய்தியை அறிவிக்கும்படி அவரால்

அனுப்பப்பட்டவராக இருந்தார். பறைசாற்றுபவர் நாடு முழுவதிலும் பயணம் செய்து, தாம் சந்திக்கும் - அவர்கள் நாட்டுப்புறக் குறுக்குச் சாலையிலிருந்த சிறு கூட்ட மக்களாகவோ அல்லது பரபரப்பான நகரின் சந்தைப்பகுதியிலிருந்த பெருங்கூட்ட மக்களாகவோ, யாராயிருப்பினும் அவர்கள் யாவருக்கும் - அந்தச் செய்தியை அறிவிப்பவராக இருந்தார். கர்த்தரின் பிரதான கட்டளையானது செயல்விளைவில், ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவரையும் பறைசாற்றுபவராக அனுப்பியது. சிலர் அந்தச் செய்தியை வெளிப்படையாக அறிவிப்பார்கள் மற்றும் பிறர் அதைத் தனிப்பட்ட வகையில் அறிவிப்பார்கள், ஆனால் நம்மில் ஒவ்வொருவரும் அதைப் பகிர்ந்துகொள்பவர்களாக இருக்க வேண்டும்.

இருப்பினும், வல்லமையானது பாறைசாற்றுபவரிடத்தில் இருப்பதில்லை; அது பறைசாற்றுபவரின் செய்தியில் இருக்கிறது என்பதைப் புரிந்துகொள்ளுங்கள். தேவனுடைய திட்டத்தைப் பொறுத்தமட்டில், அந்தச் செய்தி என்னவாக உள்ளது? 14ம் வசனம் அதைக் கூறுவதில்லை, ஆனால் அதைத் தொடர்ந்து வருகிற வசனங்கள் அதைக் கூறுகின்றன. NASB வேதாகமத்தில், 15 மற்றும் 16ம் வசனங்கள் “good news” [“சுவிசேஷம்” அல்லது “நற்செய்தி”] என்ற சொற்றொடரைப் பயன்படுத்துகின்றன. கிரேக்க மொழியில், 15ம் வசனத்தில் இதன் வினைச்சொல் வடிவம் இருக்கையில், 16ம் வசனம் இதன் பெயர்ச்சொல் வடிவத்தைப் பயன்படுத்துகிறது: euangelion என்ற இவ்வார்த்தை “சுவிசேஷம்” என்பதற்கானதாகும்.³ “சமாதானத்தைக்கூறி, நற்காரியங்களைச் சுவிசேஷமாய் அறிவிக்கிறவர்களுடைய பாதங்கள் எவ்வளவு அழகானவைகள் ... ஆனாலும் சுவிசேஷத்துக்கு எல்லாரும் கீழ்ப்படியவில்லை” என்று கூறுகிறது (வசனங்கள் 15ஆ, 16அ; என்னால் வலியுறுத்தப்படுகிறது). சுவிசேஷம் என்பது இயேசுவைப் பற்றிய நற்செய்தியாக உள்ளது (காண்க 1 கொரிந்தியர் 15:1-4).

17ம் வசனம் செய்தியை “கிறிஸ்துவின் [தமிழில் தேவனுடைய] வசனம்” என்று அழைக்கிறது.⁴ இது கிறிஸ்து பிரசங்கித்த வசனத்தைக் குறிப்பிடுவதாக இருக்கக்கூடும் (McCord) அல்லது கிறிஸ்துவைப் பற்றிய வசனமாக இருக்கக்கூடும் (CEV; CJB; NLT). கிறிஸ்துவைப் பற்றிய வசனம் என்பது, 9ம் வசனத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளவை போன்ற உண்மைகளை உள்ளடக்குவதாக இருக்கும்: அவர் கர்த்தராக இருக்கிறார், மற்றும் அவரைத் தேவன் மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பினார். ஒருவேளை பவுல் “கிறிஸ்துவின் வசனம்” என்ற சொற்றொடரில் பின்வரும் கருத்துக்களை ஒன்றுகலந்திருக்கலாம்: “கிறிஸ்துதாமே பொருளடக்கமும் எழுத்தாளருமாயிருக்கிற அவரது வசனம்.”⁵

“கிறிஸ்துவின் வசனம்” என்பது எவ்விதமாக விளக்கப்படுத்தப்பட்டாலும், கிறிஸ்துவைப் பிரசங்கித்தல் என்பதன்மீதே வலியுறுத்தம் உள்ளது. கலாத்தியருக்குப் பவுல், “நானோ நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் சிலுவையைக் குறித்தேயல்லாமல், வேறொன்றையுங்குறித்து மேன்மைபாராட்டா திருப்பேனாக” என்று கூறினார் (கலாத்தியர் 6:14அ). கொரிந்தியருக்கு அவர், “இயேசுகிறிஸ்துவை, சிலுவையில் அறையப்பட்ட அவரையேயன்றி வேறொன்றையும் உங்களுக்குள்ளே அறியாதிருக்கத் தீர்மானித்திருந்தேன்” என்று கூறினார் (1 கொரிந்தியர் 2:2). இது பவுல் சிலுவையைத் தவிர வேறு எந்தத் தலைப்பிலும் ஒருக்காலும் பிரசங்கித்ததில்லை என்று அர்த்தப்படுவதில்லை. இது அவர், (1) சிலுவையுடன் தொடர்புடையதைத் தவிர வேறொன்றையும், மற்றும் (2) சிலுவையுடன் ஒப்பிடத்தக்கதாக ஏதொன்றையும் “அறிய”வில்லை என்றே

அர்த்தப்படுகிறது.

நம்மில் போதிக்கிற அல்லது பிரசங்கிக்கிறவர்கள் (இது ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவரையும் உள்ளடக்க வேண்டும்) பவுலிடத்திலிருந்து கற்றுக்கொள்ளுதல் அவசியமாக உள்ளது. நாம் நமது உரையைக் கேட்பவர்களின் இருதயங்களில் விசுவாசத்தை நிலைநாட்ட வேண்டுமென்றால், கிறிஸ்து மற்றும் அவர் சிலுவையில் அறையப்படுதல் பற்றிப் போதித்தல் மற்றும் பிரசங்கித்தலைப் புறக்கணிக்கக்கூடாது. “மாபெரும் பழைய வரலாறு” நமது செய்தியின் மையமாக இராதவரையில், அந்தச் செய்தி சவிசேஷச் செய்தியாக இருப்பதில்லை.

நாம் நற்செய்தியைப் பிறருக்குக் கூறுகிறோம் என்றால், நமது சரீரத்தில் இரு உறுப்புகள் அழகானவைகளாக இருக்கின்றன என்று பவுல் கூறினார். நாம் நமது முகங்கள் கவர்ச்சியற்றவைகளாக உள்ளன என்றோ, அல்லது நமது உடல்கள் பூரணத்தன்மையில் குறைவுபடுகின்றன என்றோ நினைக்கலாம்; ஆனால் நாம் அழகிய *பாதங்களைக்* கொண்டுள்ளதாகப் பவுல் கூறினார்: “சமாதானத்தைக்கூறி, நற்காரியங்களைச் சவிசேஷமாய் அறிவிக்கிறவர்களுடைய பாதங்கள் எவ்வளவு அழகானவைகள் என்று எழுதியிருக்கிறதே!” (வசனம் 15ஆ). பவுல், ஏசாயா 52:7லிருந்து மேற்கோள் காண்பித்தார், அது பாபிலோனிய அடிமைத்தளையிலிருந்து விடுதலையின் நற்செய்தியை, நாடு கடத்தப்பட்டிருந்த யூதமக்களுக்குக் கொண்டுவர இருந்தவர்களைக் குறிப்பிடுகிறது. இவ்வார்த்தைகளைப் பவுல், இழந்துபோகப்பட்டிருப்பவர்கள் பாவத்தின் கட்டிலிருந்து விடுவிக்கப்படக்கூடும்படி அவர்களுக்கு நற்செய்தியைக் கொண்டுவருபவர்களுக்கு நடைமுறைப்படுத்தினார்.

நான் ஒரு சிறுவனாக இருந்தபோது, ரோமர் 10:15ல் பவுலின் வார்த்தைகள் என்னைத் திகைக்கச் செய்தன. முதலாவதாக, சட்டப்படி/விதிப்படி, பாதங்கள் என்பவை உடலின் உறுப்புக்களிலேயே மிகக்குறைந்த அளவுக்குக் கவர்ச்சியுடையவைகளாக உள்ளன. இரண்டாவது, நான் அறிந்திருந்த பிரசங்கியார்களில் பெரும்பான்மையானவர்கள், எவரொருவரும் அழகானவை என்று வகைப்படுத்தக்கூடாத பெரிய பாதங்களைக் கொண்டிருந்தனர். பிற்பாடு, நான் பறைசாற்றுபவரின் கருத்தைப் பற்றிக் கற்றுக்கொண்டேன்: அவர் செய்தியை எடுத்துக்கொண்டு இடம் விட்டு இடம் நடப்பவராக இருந்தார். பறைசாற்றுபவர் நற்செய்தியைக் கொண்டுவந்தபோது, மிதியடிகள் அணிவிக்கப்பட்டிருந்த அவரது பாதங்கள் அழகானவைகளாக, வெடிப்புகள் உடையவைகளாக, முரடானவைகளாக, மற்றும் நாற்றம் உள்ளவைகளாகக்கூட இருந்திருக்கலாம் - ஆனால் அந்தப் பாதங்கள்தாம் அவரைத் தமது உரையைக் கேட்பவர்களிடத்தில் கொண்டுவந்து சேர்த்திருந்தன. ஆகையால், அவர்களுக்கு அந்தப் பாதங்கள் “அழகானவைகளாக” இருந்தன. JB வேதாகமம், ஏசாயாவின் புத்தகத்திலிருந்து வந்துள்ள இந்த மேற்கோளைப் பின்வருமாறு தரவழைக்கிறது: [“The footsteps of those who bring good news is a welcome sound”] “சவிசேஷத்தைக் கொண்டுவருபவர்களின் அடிவைப்பொலிகள் ஒரு வரவேற்பு ஒலியாக உள்ளது”.

(3) புரிந்துகொள்ளுதலுடன் கேள்விப்படுதலும் ஏற்றுக்கொள்ளுதலும், இரட்சிப்புக்கான தேவனுடைய திட்டத்தின் இன்னொரு கூறாக உள்ளது. நமது வசனத்தில் பின்னோக்கி இன்னும் செல்லுகையில், நாம் பின்வரும் கேள்வியைக் கொண்டுள்ளோம்: “அவரைக்குறித்துக் கேள்விப்படாதவர்கள்

எப்படி விசுவாசிப்பார்கள்?” (வசனம் 14ஆ; என்னால் வலியுறுத்தப்படுகிறது). பிரசங்கியார் சவிசேஷத்தைப் பிரசங்கித்தலுக்குப் பொறுப்புள்ளவராக இருக்கிறார், ஆனால் அவர் யாருக்குப் பிரசங்கிக்கிறாரோ அவர்களும் பொறுப்புக் கொண்டவர்களாக இருக்கின்றனர்: அவர்கள் கேள்விப்பட வேண்டும். 17ம் வசனம், “ஆதலால் விசுவாசம் கேள்வியினாலேவரும், கேள்வி தேவனுடைய வசனத்தினாலே வரும்” என்று கூறுகிறது. விதைப்பவன் பற்றிய இயேசுவின் உவமையானது, ஏற்றுக்கொள்ளும் வகையில் கேள்விப்படுவராயிருத்தல் எவ்வளவு முக்கியமானதாக உள்ளது என்பதை வலியுறுத்துகிறது (மத்தேயு 13:3-9, 18-23).

பலரால் வாசிக்க இயலாதிருந்த நாட்களில் பவுல் [நிருபங்களை] எழுதினார். மேலும், கையெழுத்துப்பிரதிகள் சராசரி நபருக்கு மிகவும் செலவுபிடிப்பவையாக இருந்தன. மக்கள் நற்செய்தியைக் கேள்விப்படாதிருந்தால், பெரும்பான்மையானவர்கள் ஒருக்காலும் அறிந்திருக்க மாட்டார்கள். இன்றைய நாட்களில், அதிகமான மக்கள் வாசிக்க முடியும், எனவே விசுவாசம் அடிக்கடி, தேவனுடைய வசனத்தை வாசிப்பதினாலே வருகிறது (காண்க யோவான் 20:30, 31). இருந்தபோதிலும், வசனத்தைக் கேள்விப்படுதல் என்பது இன்னமும் வலிவான செயல்தாக்கத்தைக் கொண்டுள்ளது. சவிசேஷத்தின் வல்லமையுடன் (காண்க ரோமர் 1:16) பிரசங்கியாரின் செல்வாக்கும் கூட்டப்படுகிறது, தேவன் கூறியுள்ளது உண்மையாக உள்ளது என்று செயல்விளைவில் அவர்(பிரசங்கியார்) உறுதிப்படுத்துகிறார்.

14 முதல் 17 வரையுள்ள வசனங்களில், “கேள்வி,” “கேள்விப்படுதல்,” மற்றும் “கேட்டல்” என்பதற்கான கிரேக்க வார்த்தைகள் யாவும் *akouo* என்ற வார்த்தையின் எல்லா வடிவங்களாக உள்ளன - இந்த வார்த்தையிலிருந்தே நாம் “acoustic” என்ற வார்த்தையைப் பெறுகிறோம். இவ்வசனங்களில், “கேள்விப்படுதல்” என்பது பேசப்படுகிற சில விஷயங்கள், கவனிப்பவரின் உணர்வில் பதிகிற செயல்முறையை மாத்திரம் குறிப்பதில்லை. சந்தர்ப்பப்பொருளானது, இது புரிந்துகொள்ளுதலுடன் கேட்டு ஏற்றுக்கொள்ளுதல் என்பதைக் குறிப்பதாகச் சுட்டிக்காண்பிக்கிறது. இயேசு தமது போதனையை ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்தவர்களைப் பற்றிப் பேசியபோது, அவர்கள் அவரது வார்த்தைகளைக் கேட்டாலும், அவர்கள் அவற்றைக் கேள்விப்படவும் புரிந்துகொள்ளவும் இல்லை என்று கூறினார் (காண்க மாற்கு 4:12).

தேவனுடைய திட்டத்தின் இந்தப் பகுதியை விட்டுச்செல்வதற்கு முன்னர், பவுல் கேட்ட கேள்வியின் ஆர்வத்திற்குரிய ஒரு விவரத்தை நாம் கவனிப்போமாக. மீண்டுமாகக் கண்ணோக்கவும்: “அவரைக்குறித்துக் கேள்விப்படாதவர்கள் எப்படி விசுவாசிப்பார்கள்?” (10:14ஆ). பவுல், “அவரைக்குறித்துக் கேள்விப்படாதவர்கள் எவ்வாறு அவரை விசுவாசிப்பார்கள்?” என்று அர்த்தப்படுத்தியிருக்கச் சாத்தியம் உண்டு (காண்க KJV, JIV), ஆனால் “அவரைக்குறித்துக் கேள்விப்படாதவர்கள்” என்பது கிரேக்க வசனத்தின் அதிக இலக்கியத்துவமான தரவழைப்பாகக் கருதப்படுகிறது. நாம் “கிறிஸ்துவின் வசனத்தைப்” பிரசங்கிக்கும்போது, கிறிஸ்துவே நம் மூலமாகப் பிரசங்கிக்கிறார் என்ற உண்மையைப் பவுல் தமது சிந்தையில் கொண்டிருக்கலாம். இயேசு தமது சீஷர்களைப் பிரசங்கப் பயணம் ஒன்றிற்கு அனுப்பியபோது, அவர்களிடத்தில் அவர், “உங்களுக்குச் செவிகொடுக்கிறவன் எனக்குச் செவிகொடுக்கிறான்,

உங்களை அசட்டைபண்ணுகிறவன் என்னை அசட்டைபண்ணுகிறான்” என்று கூறினார் (லூக்கா 10:16அ). ஜிம் மெக்கைகன் என்பவர் பின்வருமாறு எழுதினார்,

மக்கள் ஒப்புரவாக்கப்பட வேண்டுமென்று கிறிஸ்துவே தமது செய்தி யாளர்கள் மூலமாக வேண்டுகோள்விடுப்பவராக இருக்கிறார். இது நம்புதற்கரிய சிந்தனையாக இருப்பதில்லையா?! அது ஆணையிடப்பட்ட அறிவிப்பிற்கு, மேன்மையை (இல்லை, மேன்மைக்கு அதிகமானதை! பயபக்திக்குரிய பெருஞ்சிறப்பை)க் கொடுப்பதில்லையா?! உண்மை யான அறிவிப்பில் கிறிஸ்து தம்மீது நம்பிக்கை வைக்கும்படி மக்களுக்கு வேண்டுகோள் விடுக்கிறார்.⁶

(4) தேவனுடைய திட்டத்தின்படி, கீழ்ப்படிதலுள்ள விசுவாசமே சவிசேஷ செய்க்குப் பதில்செயலாக உள்ளது. அது நம்மை நமது வேதபாட வசனப் பகுதியில் முதல் கேள்விக்குக் கொண்டு வருகிறது: “அவரை விசுவாசியாதவர்கள் எப்படி அவரைத் தொழுதுகொள்ளுவார்கள்?” (வசனம் 14அ; என்னால் வலியுறுத்தப்படுகிறது). பவுல், “விசுவாசம் கேள்வியினாலே வரும், கேள்வி தேவனுடைய வசனத்தினாலே வரும்” என்று கூறினார் என்பதை நினைவில் வையுங்கள் (வசனம் 17). நாம் - ஒரு மதிநுட்பமான பயிற்சி என்ற வகையில் மாத்திரமின்றி - நேர்மையான இருதயத்தோடு சவிசேஷத்தைக் கவனமாக கேள்விப்பட்டால்/கவனித்தால், விசுவாசம் விளையும். இது நம்மை ரோமருக்கு எழுதிய நிருபத்தின் திறவுகோல் கருத்து ஒன்றினிடம் திருப்புகிறது: விசுவாசத்தின் அவசியம். இயேசு, “நானே அவர் [மேசியா] என்று நீங்கள் விசுவாசியாவிட்டால் உங்கள் பாவங்களிலே சாவீர்கள்” என்று கூறினார் (யோவான் 8:24).

ரோமர் 10:14ன் விசுவாசம் மரித்துப்போன, மலட்டு விசுவாசமாக இருப்பதில்லை (காண்க யாக்கோபு 2:17, 26); அது ஜீவனுள்ள, செயல்துடிப்புள்ள, கீழ்ப்படிதலுள்ள விசுவாசமாக உள்ளது. நமது வேதபாட வசனப்பகுதியில், அவ்வகையான விசுவாசம் கொண்டிராதவர்களைப் பற்றிப் பேசும் 16ம் வசனத்தைக் கண்ணோக்குங்கள்: “ஆனாலும் சவிசேஷத்துக்கு எல்லாரும் கீழ்ப்படியவில்லை. அதைக்குறித்து ஏசாயா: கர்த்தாவே, எங்கள் மூலமாய்க் கேள்விப்பட்டதை விசுவாசித்தவன் யார் என்று சொல்லுகிறான்.” “கீழ்ப்படிதல்” என்பது (akouo [“கேள்விப்பட”] கூட்டல் hupo [“கீழே”] என்ற சொற்கள் இணைந்த) hupakouo என்பதன் மொழிபெயர்ப்பாக உள்ளது.⁷ Hupakouo என்பது ஒப்புவித்தல் மற்றும் கீழ்ப்படிதல் ஆகியவற்றை விளைவிக்கிறதான, ஏற்றுக்கொள்ளும் வகையில் கேள்விப்படுதலைச் சுட்டிக்காண்பிக்கிறது. CJB வேதாகமம், 16ம் வசனத்தைப் பின்வருமாறு தரவழைக்கிறது: [“... they haven't all paid attention to the Good News and obeyed it”]. ரோமர் 10:16ல் hupakouo என்பதை மொழிபெயர்க்கப் பல மொழிபெயர்ப்புகள் “கீழ்ப்படிதல்” என்பதன் வடிவங்களைப் பயன்படுத்துகின்றன (KJV; NRSV; NKJV; McCord).⁸

16ம் வசனத்தில் hupakouo என்பதை NASB வேதாகமம் “கீழ்ப்படிதல்” என்று மொழிபெயர்க்காதது ஏன் என்பதைப் பற்றி உறுதியாக என்னால் எதுவும் கூற இயலாது. ரோமருக்கு எழுதிய நிருபத்தின் மற்ற பாகங்களில் NASB வேதாகமம், கிரேக்க வார்த்தையின் பல்வேறு வடிவங்களை “கீழ்ப்படிதலுள்ள” மற்றும் “கீழ்ப்படிதல்” என்று தரவழைக்கிறது (1:5; 6:17; 16:26), ஆனால் இவ்விடத்தில்

அவ்வாறு செய்வதில்லை. ஒருவேளை மொழிபெயர்ப்பாளர்கள், “heed” என்பது கீழ்ப்படிதல் என்ற கருத்தைக் கொடுக்கையில், சந்தர்ப்பப்பொருளில் இது “கேள்விப்படுத்தல்” மற்றும் “விசுவாசம்” ஆகியவற்றுடன் சிறப்பாகப் பொருந்துகிறது என்று நினைத்திருக்கலாம். அவர்களின் காரணம் எதுவாக இருப்பினும், KJV வேதாகமம் 16ம் வசனத்தின் முதல் பாகத்திற்கு நேரடியான மொழிபெயர்ப்பு ஒன்றைக் கொண்டுள்ளது என்பதைச் சிந்தையில் வைத்துக் கொள்ளுங்கள்: “ஆனாலும் சவிசேஷத்துக்கு எல்லாரும் கீழ்ப்படியவில்லை.”⁹

விஷயம் அப்படியாக இருப்பதால், ரோமர் 10:16 வசனம், “கீழ்ப்படிதல்” மற்றும் “விசுவாசித்தல்” போன்ற வார்த்தைகளை ஒன்றுக்குப் பதில் இன்னொன்றாகப் பயன்படுத்துகிறது என்பதைக் கவனித்தலானது தகுதியாக உள்ளது (மற்ற உதாரணங்களுக்கு, காண்க யோவான் 3:36; எபிரெயர் 3:18, 19). மீண்டுமாக, நாம் KJV வேதாகமத்தை ஆழ்ந்து சிந்திப்போம்: “ஆனாலும் சவிசேஷத்துக்கு எல்லாரும் கீழ்ப்படியவில்லை. அதைக்குறித்து ஏசாயா: கர்த்தாவே, எங்கள் மூலமாய்க் கேள்விப்பட்டதை விசுவாசித்தவன் யார்? என்று சொல்லுகிறான்.” இவ்விடத்தில் பவுலின் வார்த்தைகள், விசுவாசத்தினால் நீதிமானாக்கப்படுதல் பற்றி வேறொரு இடத்தில் அவர் கூறியுள்ளவற்றிற்குச் சீர்பொருத்தமாக உள்ளன. நாம் விசுவாசத்தின் அடிப்படையிலேயே இரட்சிக்கப்படுகிறோம், ஆனால் அது கிளர்ச்சியூட்டும், செயல்துடிப்புள்ள விசுவாசமாக உள்ளது. லேர்ரீ டியேசன் என்பவர், “ரோமர் 10ல் பவுலின் கருத்து, ‘கீழ்ப்படிதலின்’ அவசியம் என்பது ‘விசுவாசத்தினால் நீதிமானாகுதல்’ என்பதற்கு நேரெதிராக இருப்பதற்கல்ல, ஆனால் மாறாக நீதியை அணுகுவதற்குச் சுயத்தைச் சார்ந்திருத்தல் (நியாயப்பிரமாணத்தின் கிரியைகள்) மற்றும் கிறிஸ்துவைச் சார்ந்திருத்தல் (விசுவாசத்தின் கீழ்ப்படிதல்) ஆகியவற்றிற்கிடையில் வேறுபாட்டைத் தெளிவாக வித்தியாசப்படுத்துவதற்காகவே” என்று எழுதினார்.¹⁰

“விசுவாசத்தின் கீழ்ப்படிதலில்” உள்ளடங்கியிருப்பது என்ன (16:26; காண்க 1:5)? பவுல், மனந்திரும்புதல் (2:4), அறிக்கையிடுதல் (10:9, 10), ஞானஸ்நானம் (6:3-6), மற்றும் மாமசத்திற்குப் பதிலாக ஆவியின்படி நடத்தல் (8:4) ஆகியவற்றைப் பற்றிப் பவுல் கலந்துரையாடியிருந்தார். இவையாவும் தேவனுடைய திட்டத்தின் கடைசிப்படியில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளது.

(5) கர்த்தருடைய நாமத்தைத் தொழுதுகொள்ளுதல் என்பதே திட்டத்தின் கடைசிக்கூறாக உள்ளது. 14 மற்றும் 15ம் வசனங்கள் பின்வரும் கேள்வியை முன்னுரையாகக் கொண்டுள்ளன: “ஆதலால் கர்த்தருடைய நாமத்தைத் தொழுதுகொள்ளுகிற எவனும் இரட்சிக்கப்படுவான்” (வசனம் 13; என்னால் வலியுறுத்தப்படுகிறது; காண்க யோவேல் 2:32). நமது விசுவாசம் என்பது குறிப்பிட்ட உண்மைகளை மனதளவில் ஏற்றுக்கொள்வதாக மாத்திரம் இருப்பதில்லை, ஆனால் இயேசுவைப் பற்றிய நற்செய்திக்கு, இருதயத்தில் உணரப்பட்ட ஒரு பதில் செயலாக உள்ளது (வசனங்கள் 9, 10) - மற்றும் இது கர்த்தரிடத்திலும் அவரது வழியிலும் நாம் திரும்புவதை விளைவிக்கிறது. 10:13ம் வசனத்தின் தொடர்பாக, “கர்த்தருடைய நாமத்தைத் தொழுதுகொள்ளுதல்” என்ற சொற்றொடரில் உள்ளடக்கப்பட்டிருப்பது என்ன என்று நாம் கலந்துரையாடினோம்.

இப்போது நாம் தேவனுடைய பூரணமான திட்டத்தைப் பற்றிய மேல் கண்ணோட்டத்திற்குத் தயாராயிருக்க வேண்டும்:

- (1) ஒரு தெய்வீக ஆணை
- ↓
- (2) சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கித்தல்
- ↓
- (3) புரிந்துகொள்ளுதலுடன் கேள்விப்படுதல் மற்றும் ஏற்றுக்கொள்ளுதல்
- ↓
- (4) கீழ்ப்படிதலுள்ள விசுவாசம்
- ↓
- (5) கர்த்தருடைய நாமத்தைத் தொழுதுகொள்ளுதல்

பவுல் (5) என்பது (4) இன்றிச் சாத்தியமல்ல, (4) என்பது (3) இன்றிச் சாத்தியமல்ல, மற்றும் - இவ்வாறு (1) வரை பின்னோக்கிச் செல்லுதலைக் காண்பித்தார். சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கித்தவர்கள் தெய்வீக ஆணை ஒன்றைக் கொண்டிருந்தனர் என்பது இங்கு காணப்படுகிற முதன்மைச் சத்தியமாக உள்ளது. தேவன் இந்தத் திட்டத்தை, யூதர்களுக்கும் புறஜாதியார்களுக்கும்மான ஒரு திட்டத்தை (வசனம் 12) இயங்கும்படி அமைத்திருந்தார். இவ்வாறு தேவன், இஸ்ரவேலின் இரட்சிப்புக்கு வழி அளித்திருந்தார்.

தனிப்பட்ட ஒரு திட்டம் (வசனங்கள் 13-17)

இதுவே மனிதகுலத்தை இரட்சிப்பதற்குத் தேவனுடைய திட்டமாக உள்ளது. இது ஒரு பூரணமான திட்டமாக, ஒவ்வொரு ஆத்துமாவிலும் இரட்சிப்பை விளைவிக்கக்கூடிய திட்டமாக உள்ளது. இருப்பினும், ஒவ்வொரு ஆத்துமாவும் இரட்சிக்கப்பட்டிருப்பதில்லை. அதனால்தான் நாம் இந்தப் பாடத்தின் தலைப்பில் பிரதிபலிக்கப்பட்டுள்ள கேள்வியைக் கேட்கிறோம்: தேவன் ஒரு பூரணமான திட்டத்தைக் கொடுத்தார் - எனவே நடந்தது என்ன? சற்றுநேரத்தில் நாம் இந்தக் கேள்விக்கான பதிலைக் கலந்துரையாடுவோம்; ஆனால் அதைச் செய்வதற்குமுன்னர், நான் இப்போது நாம் படித்துள்ள வசனங்களைப் பொறுத்தமட்டில் கூடுதலான நடைமுறைப் பயன்பாடுகளை ஏற்படுத்த விரும்புகிறேன்.

இவ்வசனங்கள் ஊழியப் பணியை ஊக்கப்படுத்துவதற்காக அடிக்கடி பயன்படுத்தப்படுகின்றன என்று நான் முன்னதாகக் குறிப்பிட்டேன். விஷயம் அப்படியிருக்கும்போது, "அனுப்பப்படுதல்" என்ற வார்த்தையின்மீது பொதுவாக வலியுறுத்தும் வைக்கப்படுகிறது: "நாம் அனுப்பாவிட்டால் ஊழியக்காரர்கள் யாரும் இருக்கமாட்டார்கள் [இது அவர்களுக்கு நிதி உதவி என்ற ஆதரவை அளிப்பதையும் உள்ளடக்குகிறது]." இருப்பினும் சந்தர்ப்பப்பொருளில், போதிக்கவும் பிரசங்கிக்கவும் தேவனுடைய ஆணை ("அனுப்புதல்") மீது வலியுறுத்தும் உள்ளது என்று நான் கருத்துத் தெரிவித்தேன். இது, இவ்வசனப்

பகுதியில் - உள்ளூரிலோ அல்லது கடல்கடந்த இடங்களிலோ - ஊழியப்பணி செய்வதற்கான ஊக்குவித்தல் எதுவும் இல்லை என்று அர்த்தப்படுத்துகிறதா? இல்லை, இவ்வசனங்களில், சவிசேஷ ஊழியத்திற்கான வல்லமைநிறைந்த ஊக்குவித்தல் உள்ளது.

தேவனுடைய திட்டத்தின் மேற்கண்ணோக்கைத் திரும்பவும் பாருங்கள் மற்றும் இதுவே மனிதகுலத்தை இரட்சிப்பதற்குத் தேவனுடைய ஒரே திட்டமாக உள்ளது என்பதைப் புரிந்துகொள்ளுங்கள். நமது பாடம் தொடங்குகையில், நான் சிலவேளைகளில் திட்டம் ஆ, இ, அல்லது ஈ என்பதை நாட வேண்டியிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டேன். இழந்துபோனவர்களை இரட்சிப்பதற்கு தேவன் திட்டம் ஆ, இ, அல்லது ஈ என்பதைக் கொண்டிருப்பதில்லை. அவர் திட்டம் அ என்பதை மாத்திரமே கொண்டிருக்கிறார்: கணக்கு ஒப்பிக்க வேண்டிய மக்கள் கேட்டு, விசுவாசித்து, கீழ்ப்படியும்படி சவிசேஷம் போதிக்கப்பட வேண்டும்.

நாமகரணக்கூட்ட உலகம், இழந்துபோகப்பட்டுள்ளவர்களை இரட்சிப்பதற்கு (“பரிசுத்த ஆவியின் நேரடிக்கிரியை” என்று அழைக்கப்படுவது உட்பட) மனிதனால் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பலவகையான திட்டங்களைக் கொண்டுள்ளது. நாம் ஜாக்கிரதையாக இராவிட்டால், மாற்றுத்திட்டங்களைக் கண்டறிதலினால் நாமும் கூடக் குற்றப்பட்டிருக்க முடியும். பிரசங்கித்தலில் எனது பத்தாண்டுகளில், அதிகமான ஞானஸ்நானங்களையும் மாபெரும் சபை வளர்ச்சியையும் விளைவிக்க “உத்தரவாதப்படுத்துகிற” பல முறைமைகளுக்கான முன்மொழிதல்களைப்பற்றி நான் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். இம்முறைமைகளில் சில, தகுதிப்பாடுகளைக் கொண்டுள்ளன; ஆனால் எல்லாம் கூறப்பட்டு செய்யப்பட்டிருக்கும்போது, வசனத்தைக் கேட்பதினாலேயே விசுவாசம் வருகிறது என்ற உண்மைபற்றிய கண்ணோக்கை நாம் ஒருக்காலும் இழந்துவிடக்கூடாது. சவிசேஷம் போதிக்கப்பட்டால் ஒழிய, விசுவாசம் உண்டாக இயலாது மற்றும் இரட்சிப்பும் ஏற்பட இயலாது.

பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு மக்கள், “வாழ்வுநடை சவிசேஷ ஊழியம்” பற்றி மன எழுச்சி அடைந்தனர். இந்த அணுகுமுறைமீதான புத்தகங்களை நான் வாசித்திருக்கிறேன் மற்றும் இதன்மீது வகுப்புகள்கூட நடத்தியிருக்கிறேன். இந்த அணுகுமுறையைப் பாராட்ட இது நிறைய விஷயங்களைக் கொண்டுள்ளது. இது நமக்கும் சவிசேஷத்தைத் தகவல் அறிவிக்க நம்மை அனுமதிப்பவர்களுக்குமிடையில் பாலங்களைக் கட்டியெழுப்பக்கூடும். இருப்பினும் சிலர், “ஒரு கிறிஸ்தவ வாழ்வுநடையை” வாழ்வதினால் மட்டும் தாங்கள் பிரதான கட்டளையை நிறைவேற்ற முடியும் என்று முடிவுசெய்தல் பற்றி நான் அஞ்சுகிறேன். மக்கள் நம்மில் கிறிஸ்துவை மையங்கொண்ட வாழ்வை வாழ்தலைக் காணாதவரையில் நமது செய்தியைக் கவனிக்க மாட்டார்கள் என்பது உண்மையே. இருந்தபோதிலும், விசுவாசமானது யாரேனும் ஒருவர் கிறிஸ்தவராக வாழ்வதைக் காண்பதிலிருந்து வருவதில்லை. அது கிறிஸ்துவைப் பற்றிய செய்தியைக் கேள்விப்படுவதினால் வருகிறது. மற்றவர்களுக்குப் போதிக்க நாம் எந்த அணுகுமுறையை அல்லது முறைமையைப் பயன்படுத்தினாலும், கடைசியில், நாம் அவர்களுக்கு இயேசுவின் செய்தியை வசனங்களில் தகவலாக அறிவித்தாக வேண்டும்.

கர்த்தர் நமக்கு நமது “அணிவகுப்பு கட்டளைகளை” நீண்ட காலத்

திற்கு முன்பாகவே கொடுத்தார் (மத்தேயு 28:18-20; மாற்கு 16:15, 16). ரோமர் 10:14, 15 வசனங்கள் நமக்கு அவரது கட்டளையைச் செயல்படுத்தக் கூடுதல் ஊக்குவிப்பைத் தரவேண்டும். டேல் ஹார்ட்மேன் என்பவர் ஒருமுறை, “பரலோகத்தில் மக்கள்தொகையைக் கூட்டுதல் என்பது சபையின் முதன்மை நோக்கங்களில் ஒன்றாக உள்ளது” என்று கூறினார்.¹¹ நாம் அந்த நோக்கத்தை நிறைவேற்றுகிறோமா?

யூதர்கள் ஒரு பிரச்சனையைக் கொண்டிருந்தனர் (10:16-21)

பிரச்சனை ஆராயப்பட்டது (வசனங்கள் 16, 17)

நாம் நமது வேதபாட வசனப்பகுதியின் முக்கிய வலியுறுத்தத்திற்குத் திரும்புவோமாக: தேவன் யூதர்களை இரட்சிப்பதற்கு ஒரு பூரணமான திட்டத்தைக் கொண்டிருந்தார். துரதிர்ஷ்டவசமாக, யூதர்கள் கேள்விப்பட மறுத்திருந்து, விசுவாசிக்க மறுத்திருந்து, இயேசுவுக்குக் கீழ்ப்படிய மறுத்திருந்தனர். 16ம் வசனம், “ஆனாலும் சவிசேஷத்துக்கு [நற்செய்திக்கு] எல்லாரும் கீழ்ப்படியவில்லை [கவனிக்கவும் கீழ்ப்படியவும் இல்லை]” என்று தொடங்குகிறது (வசனம் 16அ). “அவர்கள்” என்பது சந்தர்ப்பப்பொருளில் யூதர்களைக் குறிப்பிடுகிறது (காண்க NIV). இஸ்ரவேல் மக்களில் ஒரு சிறிய சதவிகிதத்தினர் மாத்திரம் (“மீதியாயிருப்பவர்கள்”; 9:27) சவிசேஷத்திற்குப் பதில்செயல் செய்திருந்தனர் என்பதால், “சவிசேஷத்துக்கு எல்லாரும் கீழ்ப்படியவில்லை” என்பது பவுலினால் கூறப்பட்ட மாதிரியான கீழ்க்கூற்றாக உள்ளது.

இது தேவனுக்குத் திகைப்பை ஏற்படுத்தவில்லை என்பதைப் பவுல் தெளிவாக்கினார்: “அதைக்குறித்து ஏசாயா: ‘கர்த்தாவே, எங்கள் மூலமாய்க் கேள்விப்பட்டதை விசுவாசித்தவன் யார் என்று சொல்லுகிறான்’ ” (10:16ஆ). இங்கு மேற்கோளானது, மேசியாவை துன்புறும் ஊழியக்காரராகச் சித்தரிக்கும் ஏசாயா 53ன் முதல் வசனத்திலிருந்து வருகிறது. பெரும்பான்மையான யூதர்கள், மேசியாவை வல்லமை நிறைந்த வெற்றிகொள்ளும் கதாநாயகனாக நினைப்பதையே விரும்பித் தேர்ந்துகொண்டனர். இந்தக் காரணத்தினால், அவர்களில் பலர் ஏசாயா 53ம் அதிகாரமானது மேசியாவைப் பற்றிய தீர்க்கதரிசனமாக இருந்தது என்பதை நம்பாதிருந்தனர் (காண்க நடபடிகள் 8:32-34). இதேவகையான தப்பெண்ணமானது, மேசியா (இயேசு) நிறைவாக வந்தபோது, அவர்கள் அவரைப் புறக்கணிக்கவும் காரணமாயிற்று (காண்க யோவான் 12:37-41).

17ம் வசனத்தில் பவுல் ரோமர் 10:13-15ல் விளக்கப்பட்ட திட்டம்பற்றிய ஒரு சுருக்கமான மேற்கண்ணோட்டத்தைக் கொடுத்தார்: “ஆதலால் விசுவாசம் [ஏற்றுக்கொள்ளாதவனுடன்] கேள்வியினாலேவரும், கேள்வி தேவனுடைய வசனத்தினாலே வரும்.” அது ஒரு பூரணமான திட்டமாக இருந்தது, எனவே அந்த திட்டத்தைச் சீர்குலைத்து யார்? யூதர்கள் இயேசுவைப் பற்றிய செய்தியை மும்முரமாகக் கவனிக்க மறுத்தவகையில், அவர்களே தவறு செய்தனர். இயேசு தமது பூமிக்குரிய ஊழியத்தின்போது, ஏசாயா 6:10ல் இருந்து மேற்கோள் காண்பித்தார்: “இந்த ஜனங்கள் கண்களினால் காணாமலும், காதுகளினால்

கேளாமலும், இருதயத்தினால் உணர்ந்து மனந்திரும்பாமலும், நான் அவர்களை ஆரோக்கியமாக்காமலும் இருக்கும்படியாக, அவர்கள் இருதயம் கொழுத்திருக்கிறது; காதால் மந்தமாய்க் கேட்டு, தங்கள் கண்களை மூடிக்கொண்டார்கள்” (மத்தேயு 13:15). சில யூதர்கள் தங்கள் கைகளைக்கொண்டு தங்கள் காதுகளை அடைத்துக்கொண்டு தங்கள் தோழர்கள் பேசுவதைக் கேட்கக்கூடாதிருக்கும் படியான சிறுகுழந்தைகளைப் போல் இருந்தனர்.¹² மற்றவர்கள், நான் ஒரு வேலையில் மும்முரமாய் ஈடுபட்டிருக்கையில் [மற்றவர்கள் கூறும் எதையும்] கேட்காது இருப்பது¹³ போல் இருந்தனர். காரணம் எதுவாக இருந்தாலும், யூதர்கள் கேள்விப்படத் தவறினர், எனவே விசுவாசிக்கத் தவறினர்.

மறுப்புகள் பதில் அளிக்கப்பட்டன (வசனங்கள் 18-21)

யூதர்களைத் தேவன் புறக்கணித்ததற்கு யூதர்களின் தவறுதான் காரணமாக இருந்தது என்று ஒப்புக்கொள்ளாதல் யூதர்களுக்குக் கடினமாயிருந்தது என்பதைப் பவுல் அறிந்திருந்தார். ஆகவே, அவர் சிலர் ஏற்படுத்தியதுபோன்று மறுப்புகளை ஒலித்தார். முதலாவது அனேகமாக யூதர்கள் கேள்விப்பட வாய்ப்புக் கொண்டிருக்கவில்லை என்பதாக இருந்தது: “இப்படியிருக்க, அவர்கள் கேள்விப்படவில்லையா என்று கேட்கிறேன்” (ரோமர் 10:18அ). பவுல், “கேள்விப்பட்டார்கள்” என்று பதில் அளித்தார் (வசனம் 18ஆ), மற்றும் அவர் இன்னொரு வசனப்பகுதியை மேற்கோள் காண்பித்தார்: “அவைகளின் சத்தம் பூமியெங்கும் அவைகளின் வசனங்கள் பூச்சக்கரத்துக் கடைசிவரைக்கும் செல்லுகிறதே” (வசனம் 18இ). இந்த மேற்கோள் சங்கீதம் 19:4ல் இருந்து வருகிறது. சந்தர்ப்பப்பொருளானானது, சூரியன், சந்திரன், மற்றும் நட்சத்திரங்கள் என்ற உலகளாவிய சாட்சிகளைக் குறிக்கிறது. சவிசேஷத்தைப் பிரசங்கித்தல் என்பது வானத்திலுள்ள பொருட்களின் வெளிச்சம்போன்று எங்கும் பரவலாயிற்று என்று அறிவிக்க, பவுல் சங்கீதம் 19ன் மொழிநடையை ஏற்புடையதாக்கினார்.

“பூமியெங்கும்” மற்றும் “பூச்சக்கரத்துக் கடைசிவரைக்கும்” என்ற சொற்றொடர்கள், பவுல் ரோமருக்கு நிருபத்தை எழுதிய நாட்களில் சவிசேஷமானது சாத்தியமான ஒவ்வொரு இடத்திலும் பிரசங்கிக்கப்பட்டிருந்தது என்று அர்த்தப்படுவதில்லை. பிற்பாடு இந்த நிருபத்தில், பவுல் கிறிஸ்து ஏற்கனவே “பெயர் குறிப்பிடப்பட்டு” (வசனம் 20) அறிவிக்கப்பட்டிராத ஸ்பானியா நாட்டிற்குச் செல்வதற்கான தமது விருப்பத்தைப் பற்றிப் பேசினார் (ரோமர் 15:28). யூதர்கள் சவிசேஷத்தைக் கேள்விப்பட வாய்ப்பளிக்கப்பட்டிருந்தனர் என்பதை நிலைநாட்டுவதே, ரோமர் 10:18ல் உள்ள சொற்றொடராக்கத்தின் நோக்கமாக இருந்தது. அந்த வேளையில், பெரும்பான்மையான யூதர்கள் மத்திய தரைக்கடலைச் சுற்றிலுமுள்ள பகுதிகளில் வாழ்ந்திருந்தனர், மற்றும் இந்தப் பகுதிகள் பெரும்பான்மையானவற்றில் பவுலினாலேயே சவிசேஷ ஊழியம் செய்யப்பட்டிருந்தது.

யூதர்கள் கேள்விப்பட்டிருந்தாலும்கூட, நடந்தது என்ன என்பதை அவர்கள் உண்மையில் புரிந்துகொள்ளாதிருந்தனர் என்பது பவுல் முன்னெதிர்நோக்கிய இரண்டாவது மறுப்புரையாக இருந்தது. இந்தக் காரணத்தினால், மனித தர்க்க அறிவின்படி, அவர்கள் கணக்கொப்புவிப்பவர்களாக இருக்க முடியவில்லை: “இஸ்ரவேலர் அதை அறியவில்லையா என்று கேட்கிறேன்?” (வசனம் 19அ). அவர்கள் இதை அறிந்தும் புரிந்தும் இருக்க வேண்டும், ஏனென்றால் நடந்த

ஒவ்வொரு விஷயமும் வேதவசனங்களில் முன்னுரைக்கப்பட்டிருந்தது என்பதே இதற்குப் பவுலின் பதிலாக இருந்தது.

பவுல், “முதலாவது, மோசே: எனக்கு ஜனங்களல்லாதவர்களைக்கொண்டு நான் உங்களுக்கு எரிச்சல் உண்டாக்குவேன்; புத்தியீனமுள்ள ஜனங்களாலே உங்களுக்கு கோபமூட்டுவேன் என்றான்” என்று கூறினார் (வசனம் 19ஆ). இந்த மேற்கோள் உபாகமம் 32:21ல் இருந்து வருகிறது. இது இஸ்ரவேல் மக்களின் நன்றியற்ற தன்மை மற்றும் கீழ்ப்படியாமை ஆகியவற்றிற்காக அவர்களை மோசே குற்றம்சாட்டியதின் ஒரு பகுதியாக உள்ளது. இஸ்ரவேல் மக்களைச் சிறுமைப்படுத்துவதற்கும் தண்டிப்பதற்கும் தேவன் அந்நிய மக்களினங்களைப் பயன்படுத்துவார் என்று மோசே முன்னுரைத்துக்கொண்டிருந்தார். “ஜனங்களல்லாதவர்கள்” என்ற சொற்றொடரில், பவுல் ஓசியா 1:10ல் காணப்படுவதற்கு ஒப்பான ஒரு கருத்தைக்கண்டார். ரோமர் 10:19ல் “ஜனங்களல்லாதவர்கள்” என்று குறிப்பிடப்பட்டவர்கள் ரோமர் 9:26ல் “என்னுடைய ஜனங்களல்ல” என்று அழைக்கப்பட்ட அதே மக்களாக இருக்கின்றனர் - வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதென்றால், இது புறஜாதியாரைக் குறிப்பிடுகிறது. யூதர்களைப் பொறுத்த மட்டில், புறஜாதியார்கள் “புரிந்துகொள்ளாதல் அற்றவர்களாக” இருந்தனர் (2:19க்கான விளக்கங்களைக் காணவும்).

அடுத்த அதிகாரத்தில், பவுல் புறஜாதியாரை தேவன் ஏற்றுக்கொள்வதினால் கீழ்ப்படிதலுக்கு அவர்களை [யூதர்களை]த் தூண்டுவதற்குத் தேவன் எவ்வாறு திட்டமிட்டார் என்பதை விரிவாகக்கூறினார் (11:11, 13, 14 ஆகிய வசனங்களைக் கவனிக்கவும்). இங்கு, அவர் புறஜாதியாரைத் தேவன் ஏற்றுக்கொள்ளுதலைப் பற்றி மோசே முன்னுரைத்திருந்தார் என்பதால் அது யூதர்களுக்கு அதிர்ச்சி ஏற்படுத்தக் கூடாது என்று மாத்திரம் உரைத்தார். “புரிந்துகொள்ளாதல் இல்லாத” என்ற சொற்றொடரில் ஒரு மறைமுகக் கருத்தும் இருக்கலாம்: “புரிந்து கொள்ளாதலற்றவர்கள்” என்று கூறப்பட்டிருந்த புறஜாதியார் தேவனுடைய திட்டம்பற்றிப் புரிந்துகொள்ள முடியும் என்றால், தேவனால் நியமிக்கப்பட்டிருந்த போதகர்களைக் கொண்டு விரிசையாக ஆசீர்வதிக்கப்பட்டிருந்த யூதர்கள் அதைப் புரிந்துகொண்டிருக்க வேண்டும். அவர்கள் சாக்குப்போக்குக் கூற இயலாதவர்களாக இருந்தனர்.

பின்பு பவுல் பழைய ஏற்பாட்டிலிருந்து திரும்பவும் மேற்கோள் காண்பித்தார்: “அல்லாமலும் ஏசாயா: ‘என்னைத் தேடாதவர்களாலே கண்டறியப்பட்டேன், என்னை விசாரித்துக் கேளாதவர்களுக்கு வெளியரங்கமானேன் என்று தைரியங்கொண்டு [தெளிவாகப் பேசி] சொல்லுகிறான் [கர்த்தருக்காக பேசுகிறான்]’ ” (10:20). இந்த மேற்கோள் ஏசாயா 65:1ல் இருந்து வருகிறது. மூலவசனத்தின் சந்தர்ப்பப்பொருளில், இவ்வார்த்தைகள் அனேகமாக கலகம் செய்த இஸ்ரவேல் மக்களைக் குறிப்பதாக இருந்திருக்கலாம்; ஆனால் அவைகளில் பவுல், புறஜாதியாருக்கு நடைமுறைப்படுத்தப்படக்கூடிய ஒரு கொள்கையைப் புரிந்து உணர்ந்தார். 9:30ல் போதித்த சத்தியத்தைப் பவுல் திரும்பவும் போதித்தார்: “நீதியைத் தேடாத” அல்லது “தேவனை நாடாத” புறஜாதியார், சவிசேஷ செய்தி தங்கள் இருதயங்களைத் தொட அனுமதித்ததால் இவ்விரண்டையும் கண்டறிந்தனர்.

யூதர்கள் சவிசேஷத்தைக் கேள்விப்பட ஒரு வாய்ப்பைக் கொண்டிருந்தால், மற்றும் அவர்கள் தேவனுடைய திட்டத்தைப் புரிந்துகொண்டிருந்தால்,

பிரச்சனை என்னவாக இருந்தது? யூதர்கள் முரட்டாட்டமுள்ள, கலகம் செய்யும் மக்களாக இருந்தனர் என்று பிரச்சனை எளிமையாக உரைக்கப்பட்டது. பவுல், ஏசாயா புத்தகத்திலிருந்து இன்னொரு மேற்கோளைப் பயன்படுத்தினார்: “இஸ்ரவேலைக் குறித்தோ: ‘கீழ்ப்படியாதவர்களும் எதிர்த்துப் பேசுகிறவர்களுமாயிருக்கிற ஜனங்களிடத்திற்கு நான்முழுதும் என் கைகளை நீட்டினேன் என்று அவன் சொல்லியிருக்கிறான்’ ” (10:21). இது ஏசாயா 65:2ல் இருந்து வருகிறது (இந்த வசனம் பவுலினால் சுற்றுமுன் மேற்கோள் காண்பிக்கப்பட்ட வசனத்தைத் தொடர்ந்து வருகிற வசனமாகும்). இஸ்ரவேல் மக்களினத்தின் வரலாற்றை வாசியுங்கள். அது அவிசவாசம் மற்றும் கீழ்ப்படியாமையின் வரலாறாக உள்ளது. இஸ்ரவேல் மக்கள் நிலையாகவும் தொடர்ந்தும் தேவனுடைய இருதயத்தை உடையச் செய்தனர். அவர்கள் கடந்தகாலத்தில் இருந்தது போன்றே, பவுலின் நாட்களிலும் தங்கள் மீட்புக்கான தேவனுடைய திட்டத்தை மதியாமல் இருந்தனர். NASB வேதாகமம் இவர்களை “முரட்டாட்டம் உள்ளவர்கள்” என்று அர்த்தப்படுகிற “obstinate” என்ற வார்த்தையால் குறிப்பிடுகிறது. NLT வேதாகமம், “They kept disobeying me and arguing with me” என்று கூறுகிறது.

யூதர்களுக்கு நம்பிக்கை ஏதாவது இருந்ததா? ஏசாயாவின் புத்தகத்திலிருந்து மேற்கோள் காண்பிக்கப்பட்டதிலுள்ள பின்வரும் வார்த்தைகளைக் கவனியாது விடவேண்டாம்: “நான்முழுதும் என் கைகளை நீட்டினேன்.” தேவன் பொறுமையான, அன்புகூரும் பெற்றோராக கைகளை நீட்டிக்கொண்டு இருப்பவராக, கலகம் செய்யும் தமது பிள்ளைகளைத் திரும்பவும் வரவேற்கத் தயாராயிருப்பவராகச் சித்தரிக்கப்படுகிறார். யூதர்கள் தேவனிடத்தில் திரும்பி அவரது திட்டத்தை ஏற்றுக்கொண்டால், அவர்களைச் சுற்றி அவர் தமது அன்பான கரங்களை வைத்து அவர்களை மூடுவார் - ஆனால் இதைப்பற்றி நாம் ரோமர் 11ன் மீதான நமது படிப்பில் அதிகமாய்க் கூறுவோம்.

முடிவுரை

மனிதகுலத்தை இரட்சிப்பதற்குத் தேவன் ஒரு திட்டத்தை - பூரணமான ஒரு திட்டத்தை - உருவாக்கினார்.¹⁴ துரதிர்ஷ்டவசமாக, யூதர்கள் அப்போதும் இப்போதும் விசுவாசிக்கவும் கீழ்ப்படியவும் முரட்டுத்தனமாக மறுத்துவிட்டனர். இருப்பினும், நாம் யூதர்களை நோக்கிக் குற்றம்சாட்டும் விரல்களைச் சுட்டிக் காண்பிப்பதில் ஜாக்கிரதையாயிருப்போமாக. நமக்குச்சொந்தமான நடைமுறைப் பயன்பாட்டை ஏற்படுத்துவது நமக்கு அவசியமாக உள்ளது. நம்மில் ஒவ்வொருவரும், “நான் சவிசேஷத்தைக் கேள்விப்பட்டு ... கிறிஸ்துவில் விசுவாசம் கொண்டு ... கிறிஸ்துவின் கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படிந்து இருக்கிறேனா?” என்று நம்மையே கேட்டுக்கொள்ள வேண்டும். டேல் ஹார்ட்மேன் என்பவர் சமீபத்தில், இந்த அண்டம் முழுவதிலும் தேவன் விரும்பும் இடத்தில் இராமல் தேவன் செய்ய விரும்புவதைச் செய்யாமல் இருப்பது மனிதன் மாத்திரமே என்று உரைத்தார்.¹⁵ சூரியன், சந்திரன், மற்றும் நட்சத்திரங்கள் யாவும் வானங்களில் தேவன் அவைகளுக்கு அமைத்துள்ள வட்டப்பாதைகளில் நகருகின்றன. தாவரங்களும் மிருகங்களும்கூட, தேவன் அவற்றை நடக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கும் வகையில் நடந்துகொள்கின்றன. மனிதன் மாத்திரமே, அவன் எவ்வாறு இருக்க வேண்டும் என்று தேவன் விரும்புகிறாரோ அவ்வாறு இருக்கவும், அவன் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று தேவன் எதிர்பார்க்கிறாரோ அதைச் செய்யவும்

மறுக்கிறான். உங்களைப் பற்றிய விஷயம் என்ன? நீங்கள் எவ்வாறு இருக்க வேண்டுமென்று தேவன் விரும்புகிறாரோ, அவ்வாறு நீங்கள் இருக்கிறீர்களா? நீங்கள் என்ன செய்ய வேண்டுமென்று தேவன் விரும்புகிறாரோ, அதை நீங்கள் செய்கிறீர்களா?

குறிப்புகள்

¹W. E. Vine, Merrill F. Unger, and William White, Jr., *Vine's Complete Expository Dictionary of Old and New Testament Words* (Nashville: Thomas Nelson Publishers, 1985), 560. ²*Ibid.*, 481. ³ரோமருக்கு எழுதிய நிருபம், 1 என்ற புத்தகத்தில் “விஷயத்தின் இருதயம் போன்ற மையப்பகுதி (1:16, 17)” என்ற பாடத்தில் “சுவிசேஷம்” என்ற வார்த்தையின்மீதான குறிப்புகளைக் காணவும். ⁴KJV வேதாகமத்தில் “தேவனுடைய வசனம்” என்றுள்ளது. தொடக்ககால கையெழுத்துப் பிரதிகளின் ஆதாரம், “கிறிஸ்துவின் வசனம்” என்பதற்கு முன்னுரிமையைச் சூட்டிக்காண்பிக்கிறது. நீங்கள் இரு மொழிபெயர்ப்புகளையும் சூட்டி இணைக்க விரும்பினால், செய்தியை “கிறிஸ்துவைப் பற்றிய தேவனுடைய வசனம்” என்ற வகையில் நீங்கள் நினைக்கலாம். ⁵James D. G. Dunn, *Romans 9-16*, Word Biblical Commentary, vol. 38b (Dallas: Word Books, 1988), 623. ⁶Jim McGuiggan, *The Book of Romans*, Looking Into The Bible Series (Lubbock, Tex.: Montex Publishing Co., 1982), 312. ⁷Vine, 438. ⁸மற்ற மொழிபெயர்ப்புகள் (குறிப்பாக ஒரு மனிதர் மொழிபெயர்ப்புகள்) *hupakowo* என்பது உள்ள கீழ்ப்படிதலுக்கான குறிப்பு எதையும் நீக்க முயற்சி செய்வதற்கு மாபெரும் நீளமான கலந்துரையாடலை கொண்டுள்ளன - ஆனால் அது இன்னமும் அங்கே உள்ளது. ⁹2 தெசலோனிக்கேயர் 1:7ல் NASB வேதாகமம் இதே அடிப்படைக் கிரேக்க வார்த்தையை “சுவிசேஷத்திற்குக் கீழ்ப்படிதல்” என்று மொழிபெயர்க்கிறது. “சுவிசேஷத்திற்குக் கீழ்ப்படிதல்” என்ற சொற்றொடரைப் பொறுத்தமட்டில், ரோமருக்கு எழுதிய நிருபம், 1 என்ற புத்தகத்தில் “போதனையின் அவ்வடிவம் (6:3-6, 17, 18)” என்ற பாடத்திற்கான அறிமுகத்தில் காணவும். ¹⁰Larry Deason, “*The Righteousness of God*”: *An In-depth Study of Romans*, rev. (Clifton Park, N.Y.: Life Communications, 1989), 260.

¹¹Dale Hartman, sermon preached at Eastside church of Christ, Midwest City, Oklahoma, 16 November 2003. ¹²நீங்கள் வாழும் இடத்திற்கு ஏற்ற ஒரு விவரிப்பைப் பயன்படுத்துங்கள். உலகத்தில் எனது பகுதியில், நான் காதுகளில் வைத்துப் பாடல்கேட்கும் சுருவியின்மூலம் சப்தமான இசையைக் கவனித்துக்கொண்டிருக்கும் இளைஞர்களால் மற்றவர்கள் கூறுவதைக் கேட்க முடியாது என்பதைக் குறிப்பிடுவதுண்டு. ¹³எனது வாழ்வு முழுவதிலும், இது வேறு எந்த விஷயத்தைக் காட்டிலும் அதிகமான தொந்தரவை எனக்கு ஏற்படுத்தியுள்ளது. ¹⁴நீங்கள் அந்தத் திட்டத்தை மறுகண்ணோட்டமிட விரும்பலாம். ¹⁵Dale Hartman, sermon preached at Eastside church of Christ, Midwest City, Oklahoma, Spring 2005. சகோதரர் ஹார்ட்மேன், “மனிதன்” என்ற வார்த்தையைப் பொதுப்பாலில் ஆண்கள் மற்றும் பெண்கள் ஆகிய இருசாராரையும் உள்ளடக்கும் வகையில் பயன்படுத்தினார். ¹⁶John R. W. Stott, *The Message of Romans: God's Good News for the World*, The Bible Speaks Today series (Downers Grove, Ill.: Inter-Varsity Press, 1994), 313-15.